

عنوان مقاله:

مطالعه قابلیت‌های هنرهای جوامع محلی بر مبنای رویکرد آموزش هنر جامعه‌محور (مطالعه موردی: عروسک‌های بازیچه، آیینی و نمایشی)

محل انتشار:

دوفصلنامه علمی پژوهش و نگارش کتب دانشگاهی، دوره 24، شماره 46 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

مرضیه طلایی - دانشجوی دکتری پژوهش هنر، دانشگاه الزهراء، دانشکده هنر، گروه هنر، تهران، ایران

فاطمه نسریین کاتب - استاد، دانشگاه الزهراء، دانشکده هنر، گروه هنر، تهران، ایران

سعید شریفی - استادیار، دانشگاه آزاد اسلامی اصفهان (خوراسگان)، دانشکده مدیریت، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر، شناسایی ابعاد مختلف قابلیت‌های هنرهای جوامع محلی، به‌ویژه عروسک‌های بازیچه، و آیینی و نمایشی، برای طراحی و اجرای برنامه‌های «آموزش هنر مبتنی بر جامعه» است. روش آن، کیفی از نوع اکتشافی و با رویکرد پدیدارشناسانه و جامعه‌پژوهش آن، مربیان، هنرمندان و پژوهشگران فعال حوزه هنرهای بومی، به‌ویژه عروسک‌ها، و مشغول به آموزش در جوامع محلی است. روش نمونه‌گیری، هدفمند متجانس بود که با 9 نفر به حد اشباع نظری داده‌ها رسید. ابزار گردآوری داده‌ها، مصاحبه نیمه‌ساختاریافته بود. اعتبار اطلاعات گردآوری شده با معیار ارزیابی لینکن و گوبا (1985) و روش دنزین (1978) و پاتون (1999) تأیید شد. روش تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از روش هفت مرحله‌ای کولایزی (1978) صورت گرفت. براساس یافته‌های پژوهش قابلیت‌های عروسک‌ها در دو سطح اصلی: «درون‌ساختی» و «برون‌ساختی»؛ چهار سطح میانی: «فرمی»، «محتوایی»، «کاربردی» و «کارکردی»؛ و سیزده مضمون خرد: «مکان‌مندی»، «زمان‌مندی»، «نمایشگری»، «زیبایی‌شناسی چندبعدی»، «آیین‌مندی»، «بازشناسی هویتی»، «روایت‌مندی/روایتگری»، «اقتضای مکانی»، «خیر عام اجتماعی»، «وجه مشارکتی»، «تفسیری»، «بازشناسی هویتی» و «روابط متقابل یادگیری و جامعه» انتزاع یافته است.

کلمات کلیدی:

پدیدارشناسی، آموزش هنر جامعه‌محور، هنرهای کامیونیتی، عروسک‌های آیینی - نمایشی، جوامع محلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1168724>

